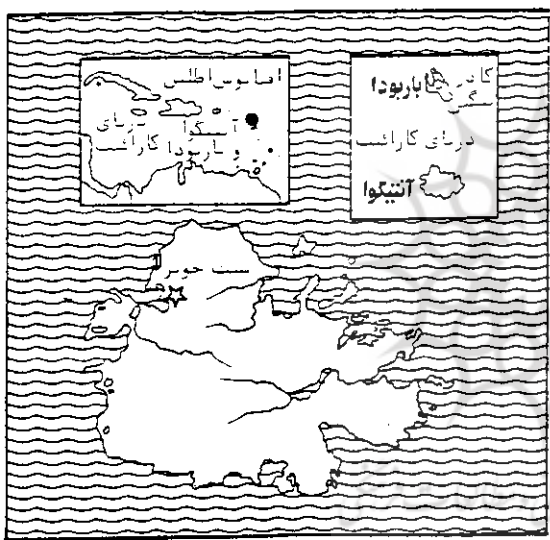
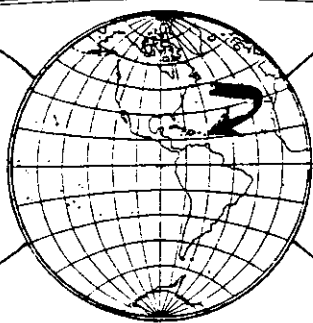

آشنائی با کشورهای جهان

نمونه و تنظیم: ستید بختیاری

آنتیگوا و باربودا

مؤسسه جغرافیای

نام رسمی: آنتیگوا (آنتیگوا و باربودا)
 نام بین المللی: آنتیگوا اند باربودا ANTIGUA & BARBUDA

آنتیگوا با ۴۴۳ کیلومتر مربع وسعت در نیمکره شمالی، نیمکره غربی در اقیانوس اطلس، شمال ترفی دریای کارائیب در جزایر هند غربی، جزایر لیوارد (جزایر باد باده) و در ۶۰ کیلومتری شمال جزیره گوادلوپ واقع شده است.

این کشور از جزایری تشکیل یافته که اغلب کوهستانی و سرسبز بوده که دارای ارتفاعات آتشفشانی است و همچنین باره‌های نقاط آن مرجانی می‌باشد. و درجه حرارت در تمام سال مطبوع و نیز آب و هوای گرم و مرطوب و پرباران به همراه دارد و به لحاظ موقعیت جغرافیایی از اهمیت استراتژیکی برخوردار است. به طور کلی آنتیگوا دارای سواحل بیست، با یک بریدگی ساحلی از دماغه‌ها و خلیج‌های شی که شامل چندین بندرگاه می‌باشد در امتداد سواحل غربی تا ۴۰۵ متری پیش رفته است.

از لحاظ توزیع سنی: ۴۴٪ جمعیت را افراد کمتر از ۱۴ سال، ۴۸٪ را افراد ۱۵ تا ۵۹ سال و ۸٪ جمعیت را افراد بالاتر از ۶۰ سال تشکیل می‌دهند. میزان تولد ۱۶/۵ در هزار و میزان مرگ و میر ۶/۵ در هزار می‌باشد. میزان مرگ و میر کودکان نیز ۳۲ نفر در هر هزار نفر می‌باشد. میزان طلاق در هر هزار نفر ۰/۸ می‌باشد. از کل جمعیت کشور آنتیگوا ۴۸٪ مردان و ۵۲٪ را زنان تشکیل می‌دهند. ترکیب نژادی: نژاد اکثر مردم سیاه (۹۴/۴٪)، دوره (۳/۵٪)، اروپایی (۱/۳٪) و (۰/۸٪) بقیه نژادها را تشکیل می‌دهند. ۴۴/۵٪ مذهب مردم انگلیکان، ۴۱/۶٪ پروتستان، ۱۰/۲٪ کاتولیک و ۳/۷٪ بقیه مذاهب می‌باشند.

آنتیگوا قسمتی از جزایر لیوارد در دریای کارائیب شرقی می‌باشد که در ۱۷ درجه و ۳ دقیقه شمالی و ۶۱ درجه و ۴۸ دقیقه غربی واقع شده است و بلندترین نقطه آن قله بوگی (۴۰۲ متر) بوده و بزرگترین جزیره آن آنتیگوا (۲۸۰ کیلومتر مربع) می‌باشد و از دیگر جزایر آن: باربودا، رودندا و لانگ است.

جمعیت این کشور در سال (۱۹۸۴) ۸۰۰۰۰۰ نفر بوده و تراکم جمعیت ۱۷۸/۷ نفر در کیلومتر مربع می‌باشد و ۳۰/۷٪ مردم ساکن شهرها و ۶۹/۳٪ بقیه ساکن روستاها می‌باشند.

زبان رسمی آن انگلیسی که با خط لاتین نوشته می شود. پایتخت این کشور شهر سنت جونز با ۳۵۰۰۰۰ نفر جمعیت بوده و شهر مهم آن کادربگتن با ۱۰۲۰۰۰ نفر می باشد.

حکومت این کشور در سال ۱۹۶۷ ظاهراً خود مختار شده و سیستم حکومتی آن فرمانداری کل بوده و فرماندار سر ویلفرد اینزر - زاکوس نماینده پادشاه ملکه انگلیس است و نخست وزیر آن کورتوال برد متولد (۱۹۳۵ میلادی) می باشد.

در آنتیگوا یک مجلس سنا که دارای ۱۷ عضو انتصابی و یک مجلس قانونگذاری که هر ۵ سال یک بار انتخاب می شوند وجود دارد. احزاب مهم آن حزب کارگر آنتیگوا و حزب جنبش مترقی کارگر آنتیگوا می باشد.

این کشور در سال ۱۹۸۱ استقلال یافت و روز ملی آن یازدهم ژانویه می باشد و در سال ۱۹۸۱ به عضویت سازمان ملل متحد درآمد و علاوه بر آن در سازمانهای زیر نیز عضویت دارد:

ملل مشترک المنافع، بازار مشترک کارائیب، سازمان کشورهای آمریکائی، صندوق بین المللی پول، اتحادیه بین المجالس، سرزمینهای آفریقائی - کارائیبی - اقیانوس کبیر و سازمان همکاری کشورهای کارائیب شرقی.

مهمترین صنایع کشور عبارتند از: پارچه بافی، تنک، وسایل خاکی، محصولات نفتی، محصولات پلاستیک، ملغان، ساروج شنی و تصفیه نفت خام می باشد.

محصولات عمده کشاورزی آن شامل: سیب زمینی و سیب زمینی هندی، موز، کلم، کدو و کدو تنبل، بادناج، خیار، گوجه فرنگی، هوج، ذرت، نشاسته کاساو و پنبه دانه می باشد. تعداد دام زنده (۱۹۸۲): ۹۰۰۰۰ رأس گوسفند، ۷۰۰۰۰ بزغاله، ۷۰۰۰۰ خوک می باشد و ۱۰۰۵۰۰ تن ماهی صید شده است.

تولید نیروی الکتریسیته در سال ۱۹۸۲ بالغ بر ۶۳۰۰۰۰۰۰۰۰ میلیون کیلووات ساعت بوده. مهمترین معادن آن کشور، شن و ماسه می باشد.

نیروی کار کشور در سال ۱۹۸۰ بالغ بر ۲۸۰۳۷۸ نفر بوده که مشارکت زنان در نیروی کار ۱۱۰۱۳۲ نفر (۳۹/۲٪) و ۵۰۸۸۷ نفر (۲۰/۷٪) بیکار می باشد.

واحد پول آن دلار کارائیب شرقی (EC\$) = ۱۰۰ سنت که هر دلار کارائیب شرقی برابر با ۲۸ ریال و هر ۲/۷ واحد آن برابر یک دلار آمریکا است.

تولید ناخالص ملی در سال ۱۹۸۲ بالغ بر ۱۲۸۰۱۰۰۰۰۰۰۰ میلیون دلار آمریکا بوده (درآمد سالانه ۱۰۶۶۰ دلار برای هر نفر) میزان واردات آنتیگوا در سال (۱۹۸۱): ۳۲۴۰۱۸۷۰۹۰۰ دلار

کارائیب شرقی بوده که شامل دستگاهها و وسائل حمل و نقل ۳۹/۶٪، مواد غذایی و دام ۲۶/۲٪، اجناس کارخانه ای ۱۹/۱٪، کالاهای متفرقه کارخانجات ۹/۹٪، مواد شیمیائی ۶/۳٪، مواد آتنامیدنی و تنباکو ۳/۴٪، مواد خام به جز نفت ۲/۷٪ و سوخت معدنی، روغن ماشین و مواد مربوط به آن ۱/۷٪ بوده که از کشورهای زیر وارد گردیده است. ۴۷/۴٪ آمریکا، ۱۸/۸٪ انگلیس، ۵/۹٪ کانادا، ۴/۸٪ پورتوریکو، ۲/۹٪ ترینیداد و توباگو، ۱/۶٪ جامائیکا، ۱/۵٪ باربادوس و ۱/۱٪ گویان.

صادرات در سال (۱۹۸۱): ۹۲۰۴۳۱۰۶۰۰ دلار کارائیب شرقی است که شامل: ۵۲/۱٪ کالاهای متفرقه کارخانجات، ۳۳/۳٪ دستگاهها و وسائل حمل و نقل، ۷/۶٪ اجناس کارخانجات، ۳/۱٪ مواد شیمیائی، ۱/۸٪ مواد آتنامیدنی و تنباکو، ۱/۲٪ مواد غذایی و دام بوده که به کشورهای آمریکا ۴۶/۷٪، ترینیداد و توباگو ۱۴/۸٪، انگلیس ۹/۷٪، پورتوریکو ۷/۷٪، باربادوس ۶/۲٪، جامائیکا - ۲/۸٪ و به کانادا ۱/۷٪ صادر می شود.

در این کشور در سال (۱۹۸۲) ۳۸۰۰ کیلومتر راه اصلی آسفالت وجود داشته است و در همان سال طول راه آهن ۷۸ کیلومتر می باشد. در سال ۱۹۸۱ تعداد ۶۰۶۶۴ اتومبیل سواری و ۱۰۲۰۹ کاسون و وسیله نقلیه عمومی مورد استفاده قرار گرفته.

رشد و پیشرفت صنعت توریست که از طریق فرودگاه بین المللی کولنج و از طریق خطوط کشتیرانی مهمی که در سنت جونز قرار دارند فعالیت می کنند توانسته است ۹۶۰۰۸۴ نفر توریست از این کشور دیدن نمایند (۱۹۸۱)، که در آمد حاصله از این راه در سال ۱۹۸۳ حدود ۴۳ میلیون دلار بوده است.

ارسطاط جمعی توسط دولت کنترل می شود و در سال (۱۹۸۲) تعداد ۱۹۰۰۰۰ گیرنده رادیویی (برای هر ۴/۱ نفر یک رادیو) و تعداد ۱۶۰۵۰۰ گیرنده تلویزیونی (برای هر ۴/۷ نفر یک تلویزیون) مورد استفاده بوده، همچنین در سال (۱۹۸۰) تعداد ۶۰۷۱۲ شماره تلفن (برای هر ۱۱ نفر یک تلفن) به کار رفته است. در سال ۱۹۸۳ دو نشریه روزانه با تیراژی برابر با ۵۰۵۰۰ نسخه منتشر می شد، (برای هر ۱۰۰۰ نفر ۷۱ روزنامه) می باشد.

در کشور آنتیگوا سال (۱۹۸۲) تعداد ۲۱۵ تخت بیمارستان وجود دارد و برای هر ۳۵۹ نفر یک تخت. تعداد پزشکان سال (۱۹۸۱)، ۳۳ نفر بوده که برای هر ۲۰۳۴۰ نفر یک پزشک وجود دارد. در این کشور ۹۵٪ کل جمعیت باسوادند (۱۹۷۷)، و تعداد دانش آموزان (ابتدائی، متوسطه، حرفه ای و تربیت معلم و رشته های بالاتر) ۱۵۰۱۸۶ نفر بوده که در ۶۳ مدرسه و دبیرستان در حال تحصیل می باشند.